

eller den anden Hjemfendelsesmaade skal vælges, og for de Politimestere, gennem hvis Jurisdiktioner, han passerer, maa det bero paa et Skjøn efter de konkrete Omstændigheder, hvorvidt han skal sættes under Transport eller ikke. Jeg tror, man maa erkende, at det ikke er stemmende med Lovgivningen ganske i Almindelighed at opstille den Grundfættning, at man altid skal sætte den Paagældende under Transport og ingensteds benytte den anden Fremgangsmaade. Forsaavidt det blev antydet af den ærede Ordfører, at der fra den vedkommende Politimester var indkommet Forespørgsel til Ministeriet, maa det være til Indenrigsministeriet, thi til Justitsministeriet er der ikke indkommet nogen Forespørgsel af den Natur; men jeg maa anse det for afgjort, at Regjeringen ikke vil kunne besvare en Forespørgsel af den Art derhen, at man autoriserer den Vedkommende til altid at benytte Hjemfendelsesmaaden under Transport, thi derved vilde man komme i Strid med Lovgivningen. Det kan Administrationen, altsaa efter min Mening ikke gjøre. Skulde der gaaes over til det System, at man altid hjemsender under Transport, maatte der udtræves en Lovhjemmel dertil, og jeg vil tilføje, at der sikkert fornuftigvis gaaend i Gaand dermed maatte komme visse Bestemmelser om Omkostningerne ved Hjemfendelsen, forskellige fra dem, der nu gjælder. Jeg tror altsaa derfor, at man herom maa sige, at en almindelig Regel om, at al Hjemfendelse skal ske under Transport, kan Regjeringen ikke give. Jeg antager ikke heller, at man vil finde sig opfordret dertil, thi affet fra, at det oftere vil kunne komme i Strid med Humanitetens Fordringer at hjemsende Folk paa den Maade, er det i alt Fald en klar Sag, at det vil medføre meget betydelige Beføstninger, og jeg tror derfor ikke, at man paa nogen Maade havde nogen Tilbøielighed til at gaa ind derpaa; men jeg mener, at man kan ikke gjøre det, selv om man havde nogen Tilbøielighed dertil, fordi det strider mod Lovgivningen. Det maa derfor vistnok have sit Forblivende ved dette Cirkulære, hvis Bestemmelser forekomme mig at være klare nok i og for sig, nemlig saaledes, at det maa bero paa et Skjøn over det konkrete Tilfælde, at det maa siges at være Lovgivningens Mening, at den kostbare og ogsaa for den Paagældende selv ubehageligere Maade at hjemsendes paa, nemlig Hjemfendelse under Bevogning, kun skal anvendes, naar der er særlig Grund til at antage, at den Paagældende vil misbruge Leiligheden til at vandre hjem til Bøtteri eller andre Lovovertrædelser.

Med Hensyn til de Justitsministeriet vedkommende Vædringsforslag, som findes til § 26, da skal jeg først med Hensyn til Forslaget under Nr. 75 gjøre den Bemærkning, at jeg jo ganske vist, ifølge hvad der er foregaaet i denne Sag, om Lokale til den offentlige Politiret i Kjøbenhavn, ikke har stillet Vædringsforslaget med noget meget stort Haab om at faae det vedtaget, men

ikke desto mindre finder jeg mig forpligtet til at stille det, fordi jeg nemlig ligesom den foregaaende Gang maa hævde, at det jo ikke er nogen særlig Fordel eller Behagelighed for Kjøbenhavns Kommune, der herved er tilfattet, men at det jo dels tilfigter en Afhjælpning af Manglerne ved Lokaler henhørende under et Statsinstitut, nemlig Kriminal- og Politiretten, som her er Tale om, dels indirekte derigennem ogsaa en Lettelse og Behagelighed for det Publikum, som søger Retten, medens det paa en anden Side jo er en Sum af meget ringe Betydning, som kræves, nemlig kun 2,400 Kr. Det kunde maatte ved første Diekast synes, at det i flere Henseender kunde være ubehageligt og besværligt for Byens Befolkning, at den offentlige Politiret blev henlagt til det forrige Kvindesængsel paa Christianshavn, som jo er et noget affides liggende Sted, men det maa erindres, at det da ogsaa paa den anden Side vilde være muligt, der at tilbyde Folk et ganske anderledes anstændigt Lokale end det, der nu kan tilbydes dem, og navnlig vilde der kunne tilbydes passende Venteværelser for Publikum og for Vidner eller Andre, som skulle give Møde i Retten, medens Forholdene, saaledes som de nu ere, ere meget utilfredsstillende i den Henseende. Hertil kommer, at ved dette Arrangement vil der tillige kunne opnaas forskellige Forbedringer i de øvrige til Kriminal- og Politiretten hørende Lokaler, idet man da vilde kunne benytte de Lokaler, som nu benyttes til den offentlige Politiret, til Udvidelse af disse Lokaler, som nu ere i høj Grad utilstrækkelige og uhenfigtsmæssige. Disse Fordele kunne erhverves for en saa ringe Udgift som 2,400 Kr., og jeg finder derfor, at det vilde være urigtigt, om man paa Grund af de svævende Strids-spørgsmaal og større Forhandlinger, som iverigt kunne være tilstede med Hensyn til Raad- og Domhusbygningen, og hvad dermed hænger sammen, eller paa Grund af de Stridigheder, som i saa Henseende maatte være tilstede imellem Kjøbenhavns Magistrat og Rigsdagen — hvilke Spørgsmaal vistnok ikke kunne ordnes i kort Tid, ja maatte overhovedet ikke kunne ordnes undtagen gennem langvarige Processer — ville undlade at foretage en saa ubetydelig Udgift, som denne, der i og for sig ikke præjudicerer Noget, og hvorved der kan opnaas et forholdsvist betydeligt Gode. Det er derfor, jeg har troet det rigtigt at stille Forslaget igen, og det er derfor, at jeg nu, ligesom i det foregaaende Aar, vil anbefale Rigsdagen at vedtage det. — Angaaende Forslaget under Nr. 76, vedrørende Tilføjet til Kjøstehospitalet paa Nefsnæs, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at jeg skal tage det, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Veile. Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), under nærmere Overveelse. Jeg kan i dette Dieblit ikke sige Andet, end at efter et foreløbigt Skjøn fer jeg ikke Noget, der enten i det Hele eller dog for en Del kan